

[Christmas Møller.]

et Forslag om Brugsforeningsbeskatning. Der har jo tidligere været Modstand mod denne Beskatning i dette høje Ting, ogsaa indenfor Oppositionspartierne, men efter den Valgkampagne, som har fundet Sted i to dog betydningsfulde Byer, Aalborg og København, nærer jeg ikke fjerneste Tvivl om, at denne Modstand, selv om de paa-gældende Kandidater ikke opnaaede Sæde i dette høje Ting, er blevet meget, meget mindre, og at det i denne Tid, som i Forvejen er trang for den frie Købmand, maaske vil være rigtigt at tage dette Spørgsmaal op til Afgørelse.

Den anden Opfordring, jeg gerne vil fremsætte overfor Regeringen, er: ikke at løse Spørgsmaalet om de 65-aarige Tjenestemænd administrativt. Regeringen kan naturligvis løse Spørgsmaalet administrativt, men jeg tror ikke, det vilde være rigtigt at gøre det, det vilde være meget naturligere, om man søgte at faa en Forhandling om dette Spørgsmaal mellem Regeringen og Partierne.

Jeg vil dernæst gøre en Bemærkning om den Kronopolitik, som Regeringen har ført, og navnlig en Bemærkning til den højtærede Finansminister. Da den højtærede Finansminister den 5. Oktober fremlagde Finanslovforslaget for 1933—34, udtalte Ministeren følgende:

„Jeg skal ikke nævne de Ord, som jeg egentlig synes, man kunde anvende overfor et saadant Forsøg paa at ødelægge den danske Krones Værdi, men jeg vil blot sige, at jeg tror ikke, at den Slags Forsøg vilde blive taalt i noget andet Land. Jeg haaber da ogsaa, der skal være saa megen sund Fornuft hos de Mennesker, der leder Andelsorganisationerne, at de ikke indlader sig paa Spekulationsforetagender af den her omhandlede Art. Hvorledes man fra Venstres og det konservative Folkepartis Side vil stille sig til den Slags Forsøg, foretaget af det Parti, som man gik i Valgforbund med ved Landstingsvalget, maa de to Partier naturligvis selv afgøre, men det bliver ikke let at sige sig fri for Makkerskabet for noget af de to Partier. Det er mit Haab, at saadanne landsskadelige Planer, som her er udklækket indenfor Landbrugernes Sammenslutning, ingen Betydning vil faa, saaledes at vor Krones Værdi kan se en rolig og sund Udvikling i Møde.“

Jeg ser her ganske bort fra, at den højtærede Finansminister — sagtens vel vidende, at der snart skulde være Valg — paaduttede

os et Standpunkt, som den højtærede Finansminister ved, vi ikke har og ikke havde, idet den højtærede Finansminister vidste, at jeg naturligvis havde taget Afstand fra slige Forsøg. Dette passede jo godt ind i hele den Maade, hvorpaa den højtærede Regering den Gang som senere under Valgkampagnen søgte at fremstille sig selv i særlig Grad som Kronens Vogter. Den Gang, den 5. Oktober, stod et Pund Sterling i 19,28; det staar i Dag i 19,20. Da stod Dollar i 5,59 $\frac{1}{4}$, den staar i Dag i 6,06 $\frac{3}{4}$. Da stod den svenske Krone i 99,20, altsaa under den danske. Den staar i Dag i 106,6, altsaa over den danske. Det er sket under denne Regering, som fuldkommen falskelig har fremstillet sig selv som i Modsætning til andre Partier Kronens særlige Vogter, som den, der gjorde noget ganske særligt for at bevare Kronen.

Naar man saa hører Finansministeren her tale om en rolig og sund Udvikling, saa spørger jeg Statsministeren og Finansministeren, om de eller deres Handelsminister overhovedet har gjort det fjerneste, for at Kronen ikke fortsat skulde falde i Forhold til Guld. Derfor siger jeg da til Regeringen, at vi vil ogsaa paa dette Omraade, saaledes som vi har givet Udtryk for det tidligere, være parate til at samvirke med Regeringen om Kronepolitikken paa det Grundlag, som vi for vort Vedkommende Gang paa Gang har givet Udtryk for. Men jeg tror, det vilde være lige saa klædeligt af Regeringen, om den snart holdt op med at fremstille sig selv som den, der i ganske særlig Grad har gjort noget for Valutaen i dette Land.

Med Hensyn til det Arbejdsprogram, som den højtærede Statsminister i Stedet for at meddele det i en Regeringserklæring til Rigsdagen har meddelt til Offentligheden, har jeg allerede gjort opmærksom paa, at dette Program ikke indeholder noget som helst om, paa hvilke Omraader Regeringen mener, der skal gøres noget overfor Landbrugskrisen. Naar det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen som Socialdemokratiets Ordfører sagde, at han mente, at Gælden skulde nedskrives, saa siger jeg til det ærede Medlem, at ud fra en principiel konservativ Betragtning maa Forholdet naturligvis være det, at den Gæld, man har paataget sig i Landbrugsejendom eller anden Ejendom, maa, hvis den overfor de faktisk tilstedeværende Forhold bliver for stor, Livet selv ad de Veje, det nu kan gøre det, søge nedbragt. Dette maa naturligvis efter en principiel konservativ Opfattelse være det rigtige.